

Serbest Şiiri Çok Seviyoruz Serbest Şiirden Nefret Ediyoruz

– Sami Biber · 20 Aralık 2022

Yıl 2000.

Görev yaptığım bir okulda, benim organize ettiğim bir “Güzel Şiir Okuma Yarışması” yapıyoruz. Ayırım yok. Şiir okuyacak öğrenciler serbest ya da hece ya da aruz veyahut modern denilen türde canlarının istediği şiiri okumakta serbestler.

O günlerde şiir kasetleri ile meşhur olan kişiler var: Ahmet Selçuk İlkan gibi. Bedirhan Gökçe gibi. İbrahim Sadri gibi. Kahraman Tazeoğlu gibi.

Jüride ben ve edebiyat öğretmeni arkadaşlar var ve öğrenciler şiir okumalarında yukarıda bahsettiğim kişileri taklit ediyorlar. Onlar gibi okumaya gayret ediyorlar. Okunan şiirlerin bir kısmı serbest çünkü taklit edilenler de genelde serbest şiir okuyorlar. Mesela İbrahim Sadri “ Ben sevdim mi adam gibi severim.” Diyor serbest. Bedirhan Gökçe “ Sol yanım ”Diyor serbest vs.

Allah için öğrencilerin hepsi güzel okuyor. Şiirler de güzel zaten. Zevkle dinliyoruz.

Öğrencilerin biri

“Ölüm ölüm dediğin nedir ki gülüm, ben senin için yaşamayı göze almışım” diyor

Bir diğeri “ Kara dutum çatalkaram çingenem.”

Bir başkası “ Mona Roza siyah güller, ak güller “

Daha bir başkası “ İstanbul’u dinliyorum gözlerim kapalı “ diyor. Hayranlıkla dinliyoruz.

Haa yanlış anlaşılmasın. Okunan şiirlerin çoğu hece şiiri ama konumuz serbest şiir olduğu için serbest şiirlerden örnek veriyorum. Yoksa Abdürrahim Karakoç’un “ İsyanlı Sükutundan Cemal Safi’nin “ Ya Evde Yoksan’ına ondan Necip Fazıl’ın “ Sakarya’sına Mehmet Akif’in Çanakkale şiirine kadar hece şiirleri de okunuyor elbette...

Derken bir kız öğrenci geldi kürsüye. Başladı okumaya. Ama kendisi gibi okuyor. Kimseyi Taklit Etmiyor Elif Tetik adlı öğrencim. Kendi sesiyle kendi üslubuyla yani Elifçe okuyor.

Seccaden kumlardı...

Devirlerden, diyarlardan

Gelip göklerde buluşan

Ezanların vardı.

Mescit mümin, minber mümin..

Taşardı kubbelerden Tekbir,

Dolardı kubbelere "amin"!

Ve mübarek geceler, dualarımız,

Geri gelmeyen dualardı.

Şiir bilindiği gibi Arif Nihad Asya’nın naatı ve çok uzun bir şiir. Ama salonda çıt çıkmıyor. Herkes huşû içinde dinliyor şiiri. Bir derviş misali vecde gelmişiz adeta.

Şiir bitti. Tüm salon Elif’i ayakta alkışlıyoruz.

Yani?

Yani biz aslında serbest şiiri çok seviyoruz. Ama altını çizerek söyleyeyim ŞİİRİ...

Evet biz gerçekten de serbest ŞİİRİ çok seviyorduk...

***** YIL 2014

Bir kafedeyiz.

Çoğu emekli olan 100 kadar şair toplanmış bir şiir etkinliği yapıyoruz.

Beş altı tane şiir kitabı olan ünlü bir arkadaş kürsüde. Kendi yazdığı şiiri(!) okuyor.

1881'de Selanik'te doğdu
Babasının adı Ali Rıza Efendiydi
Annesinin adı Zübeyde Hanımdı
Önce mahalle mektebine gönderdiler onu
Sonra Şemsi Efendi mektebine gitti
Babası ölünce dayısının tarlasında
Karga kovalamaya başladı
Kız kardeşi Makbule ile

Mustafa Kemal, daha Manastır Askeri İdadisine başlamadan adam yarım saati doldurmuştu kürsüde.

Lakin bir şey de diyemiyorsun. " Kardeşim tamam. Kısa kes" Desen anında "Atatürk düşmanı ilan edilmen işten bile değil. Aslında herkes uyukluyor resmen. Ya da herkesin midesi bulanıyor " Ulan bu nasıl şiir böyle?" Diye ama konu hassas. Bir şey diyemiyoruz. En iyisi çaktırmadan salonun dışına kaçıp sigara tüttürmek. Öyle de yapıyoruz Mustafa Kemal henüz Anafartalar kahramanı olmadan. Daha bunun Kafkas Cephesi var Suriye cephesi var... Daha Samsun'a çıkacak... Kongreler var sonra Kurtuluş Savaşı sonra devrimler sonra ilkeler...

Yanlış anlaşılmasın şiir şiir olsa zevkle dinleyeceğiz de vatandaşın şiir dediği şey ilkokul bebelerine Atatürk'ün hayatının anlatıldığı ve hepimizin bildiği bir hayat hikayesi. Adam bu hikayenin cümlelerini kırıp alt alta yazmış ve adına serbest şiir demiş.

Serbest şiirden nefret ediyoruz.

Evet.. Biz hem de bu ülkenin şairleri olarak... Serbest şiirden nefret ediyoruz.

Kendimizi salonun dışına atma sebebimiz böyle bir şiir ve böyle bir şair yüzünden Atatürk'ten de nefret etmemek...

***** Aradan üç sene geçiyor

Yıl 2017

İstanbul Kültür Üniversitesi Konferans salonundayız. Salon hınca hınç dolu. Aylardan Temmuz... 15 Temmuz hain darbe girişiminin sene-i devriyesi. Salonda 15 Temmuzla ilgili şiirler okunuyor.

Kürsüye pek çok arkadaş çıkıyor.

Mesela Mücella Pakdemir çıkıyor sahneye "Millete Bakın Hele !" şiiriyle...

Türk'e kefen biçenler, 15 Temmuz gecesi
Taylar gibi şahlanan millete bakın hele!
İmandan sonra vatan, aşkların en yücesi.
Cihat emrini alan millete bakın hele!

Bizdik o gece, bizdik, uçağa sapan atan,
Özgürlüğü uğruna mermiye kafa tutan!
Göğsünü siper eden, tankın altına yatan,
Aslan misali dalan millete bakın hele!

Diyor.

Mesela Bestami Yazgan çıkıyor sahneye "15 Temmuz Destanı" şiiriyle...

Ayağımız kavi, başlarımız dik,
Karanlığa karşı kıyam eyledik.
Kadın erkek sefer marşı söyledik,
Seksen milyon yürek çarptı beraber:
Ya Allah, Bismillah, Allahuekber!

Diyor...

Diğer şairlerin çoğunluğu hep hece şiirleri okuyorlar. Hepsi birbirinden güzel hepsi birbirinden değerli.

Ama yine aynı salonda öyle bir serbest şiir okunuyor ki en taş kalplilerin bile gözlerinden yaşlar boşalıyor.

Evet... Dursun Ali Erzincanlı'nın "30 KUŞ"adlı şiiri okunuyor. (Kendisi maalesef etkinliğe gelemediği için video görüntüsünü izliyoruz sahnede.) Şehit Ömer Halisdemir için yazmış.

Salonda insanlar adeta nefes almıyorlar.

Ve şair okuyor:

Ben, babamın en hüzünlü yanıyım.
Ben, babamın aslan kahramanıyım
Öyle değil mi baba!
Gözlerin kıpkırmızı.
Çok mu ağladın?
Baba, o geceyi bir de benden dinle.
Ama her zamanki gibi dinle,
Tebessümle.
Rüyamda kanat sesleri duydum, mevsim yazdı.
Kanat seslerinin ardından,
Muhteşem bir koku yayıldı etrafa.
Sanki biraz gül biraz leylaktı.
Sonra otuz kuş gördüm, hepsi beyazdı.
Otuz kuş, gökyüzüne şهادet diye yazdı.
Bir ses duydum, sala sesiydi.
“Hayırdır” dedim.
“Hayırdır” dediler.

Serbest şiiri tekrar seviyoruz.

Evet... Bizler Serbest ŞİİRİ çok seviyoruz.

Daha ne anlatabayım ki sevgili okurlar? Şu yazdıklarımın da serbest şiiri seviyor muyuz sevmiyor muyuz anlaşılmadıysa ben daha ne yazayım nasıl anlatabayım?